

Kammeradvokatens oplysninger til retten om SKATs viden og mistanke i Gul Feber-svindlen

Af Peer Kølendorf

Denne dokumentation på 11 sider med henvisninger (links) til processkrifter viser, at Kammeradvokaten i sagen mod mig talte usandt og bagefter har forklaret sig med usande informationer, som man har kaldt fakta. Tilfældigheder gjorde, at Kammeradvokaten ikke lykkedes med at gøre uret til ret, hvorved jeg var blevet personlig ruineret med en samlet regning på over 200 mio. kr. Hvilke konsekvenser skal denne sagsførelse have for den ansvarlige partner i sagen Boris Frederiksen? Denne pakke og de følgende her på UnfairModpart.dk kan ikke lægges til side med et ”Det var så det!” Læs og døm selv.

Bemærk: Af den dokumentation, som nu offentliggøres på UnfairModpart.dk i denne og kommende dokumentationspakker, fremgår – ud over de punkter, som de enkelte dokumentationspakker handler om – en række andre eksempler på Kammeradvokatens skyld på alt-taktik. At et punkt ikke berøres nærmere, er ikke ensbetydende med, at jeg på dette punkt har anerkendt eller anerkender SKATs og Kammeradvokatens synspunkter, tværtimod. Når visse punkter ikke berøres nærmere, skyldes det hensynet til dokumentationens omfang samt det forhold, at en redegørelse for rent retlige forhold nemt vil få karakter af efterprocedure. Både Østre Landsret og Højesteret har allerede blankt underkendt SKATs og Kammeradvokatens synspunkter.

BAGGRUND

1. I Kølendorf-sagen krævede SKAT, at jeg personligt betalte den moms til SKAT, som Comitel tidligere havde fået refunderet for november 2003 - november 2004 vedrørende handler, som en trojansk hest i Comitel havde indgået i Comitels navn. Formålet med handlerne var, at den moms, som Comitel betalte til leverandørerne af varerne, kunne finansiere svindlernes forehavende.

Jeg rejste under sagen spørgsmålet, hvorfor SKAT ikke afværgede tabet helt eller delvist. Hvorfor advarede SKAT mig ikke, hvorfor tilbageholdt SKAT ikke Comitels momsrefusioner, eller hvorfor gjorde SKAT ikke noget tredje for at undgå eller formindske tabet?

Jeg havde et årelangt samarbejde med SKAT imod momskarruseller, og hvis SKAT havde gjort en af delene, så ville både SKAT, skatteborgerne, Comitel og jeg være sparet for tab.

Denne diskussion forudsætter, at SKAT overhovedet havde et grundlag at reagere på.

Havde SKAT ingen grund til at have mistanke til Gul Feber-handelskæderne, siger det sig selv, at SKAT heller ikke havde anledning til at reagere. Hvis SKAT omvendt havde et grundlag for at reagere, men ikke gjorde det, så ville det betyde, at en eventuel pligt for mig til at betale erstatning til SKAT kunne nedsættes, fordi SKAT så at sige så selv ville være helt eller delvist skyld i tabet.

Både Østre Landsret og Højesteret fastslog, at jeg ikke er erstatningsansvarlig, fordi jeg ikke har handlet ansvarspådragende. Dermed endte det med ikke at blive relevant, om erstatningen kunne nedsættes på grund af egen skyld hos SKAT.

Men dette resultat var jo ikke til at forudsige med sikkerhed. F.eks. lægger både landsret og Højesteret stor vægt på, at jeg gennem mange år måned efter måned havde indsendt oplysninger til SKAT om samhandelspartnere og handler i et samarbejde med SKAT imod momskaruseller. Men Kammeradvokaten benægtede gang på gang, at det nogensinde var sket. Hvis ikke jeg tilfældigvis havde gemt meget gamle emails om forholdene, der førte til, at sandheden til sidst kom frem, så er det ikke godt at vide, hvad resultatet var blevet.

Derfor var det vigtigt at få afklaret, hvilken rolle SKAT selv havde spillet under Gul Febersvindlen i november 2003 - november 2004.

I mere end tre år efter, at Kammeradvokaten i februar 2009 anlagde retssagen, benægtede Kammeradvokaten, at SKAT havde nogen som helst mistanke, der satte SKAT i stand til at reagere, førend det var for sent. Og Kammeradvokaten benægtede blankt, at der fandtes noget som helst materiale om nogen som helst mistanke.

Ved et rent mirakel faldt mine advokater i sommeren 2012 over en stak hemmelige dokumenter - hos Kammeradvokaten selv. Kammeradvokaten havde givet mig adgang til at gennemgå noget materiale, som var i Kammeradvokatens besiddelse, og havde så begået den fejl at lægge de hemmelige dokumenter sammen med dette materiale.

Den fejl vidste Kammeradvokaten ikke, at Kammeradvokaten havde begået. Da jeg kunne citere fra de undertrykte dokumenter, protesterede Kammeradvokaten imod, at oplysningerne kunne indgå i sagen, hvis jeg ikke udleverede dokumenterne og fortalte, hvor jeg havde dem fra. Senere beklagede Kammeradvokaten sig igen over for retten over, at jeg ikke havde oplyst, hvorfra jeg havde dokumenterne.

De hemmelige dokumenter viste, at Kammeradvokatens oplysninger var urigtige. Både oplysningerne om, at SKAT ingen mistanke havde om noget som helst, og oplysningerne om, at der intet som helst materiale fandtes.

Hvis ikke jeg, mod Kammeradvokatens vilje og på grund af en fejl begået af Kammeradvokaten, havde fået de hemmelige dokumenter i hænde, ja, så var det aldrig kommet frem, at SKAT allerede fra slutningen af 2002 havde haft den senere Gul Feber-hovedmand under løbende overvågning og kontrol. Det var aldrig kommet frem, at SKAT fra opstarten af Gul Feber-svindlen i november 2003 kunne følge med. Og det var aldrig kommet frem, at myndighederne nedsatte en aktionsgruppe med medlemmer fra forskellige told- og skattemyndigheder, bagmandspolitiet og Kammeradvokaten, der fulgte med i svindlen, mens den skete.

Kammeradvokaten har her i 2016, efter at jeg har rejst kritik af dette forløb, benægtet, at der er foregået noget som helst problematisk.

Kammeradvokatens forklaring er, at Kammeradvokaten aldrig har benægtet eksistensen af de hemmelige dokumenter, og at det er helt rimeligt og retfærdigt, at Kammeradvokaten nægtede at udlevere dem.

I det følgende gennemgås forløbet punkt for punkt. Så kan man selv vurdere, hvad der er op og ned.

Forløbet

2. I februar 2011 benægtede Kammeradvokaten for **1. gang**, at SKAT havde haft nogen mulighed for at reagere over for Gul Feber-svindlen, førend det var sent, og dermed afværge tabet helt eller delvist:

”Det skal I denne sammenhæng bemærkes, at **SKAT reagerede omgående på det tidspunkt, hvor der var identifikationer af svig**, både kontrol- og inddrivelsesmæssigt, og at SKAT i øvrigt har udfoldet ganske betydelige bestræbelser, herunder i forbindelse med finansiering af arrestforretning, politiets konkursbegæring samt sikkerhedsstillelse i forhold til bobehandlingsomkostninger for de involverede

danske konkursboer, alt med henblik på at stoppe den pågældende aktivitet og begrænse SKATs tab.

Det er imidlertid ikke SKAT, der har været aftalepart i forhold til leverandøren af de omhandlede varer eller i forhold til aftageren af de pågældende varer, og **SKAT har derfor ikke haft mulighed for at reagere forud for handlernes gennemførelse**, hvilken mulighed alene bestod for Comitel International A/S og dermed sagsøgte som daglig leder og administrerende direktør for selskabet frem til medio april 2004.”

Dokumentation:

- [SKATs processkrift 1 af 14. februar 2011](#)

3. I februar 2012 benægtede Kammeradvokaten for **2. gang**, at SKAT havde haft nogen mulighed for at reagere over for Gul Feber-svindlen:

”Til opfyldelse af sagsøgtes opfordring 27 og 28 bemærkes det dernæst, at nærværende momskarusel grundlæggende er kendetegnet ved, at aktørerne overholdte de formelle regler i forhold til offentlige myndigheder, og at importmoms blev angivet korrekt. **SKAT har derfor ikke haft anledning til at foretage en udvidet kontrol** af selskaberne/virksomheden.”

Dokumentation:

- [SKATs processkrift 3 af 27. februar 2012](#)

4. I juli 2012 benægtede Kammeradvokaten for **3. gang**, at SKAT havde haft nogen mulighed for at reagere:

”Det skal hertil for det første bemærkes, SKAT ikke var selskabsdeltager, og at SKAT, der i sagens natur ikke har været løbende involveret i selskabets drift, alene har haft de faktuelle oplysninger til rådighed, som blev indsendt fra Comitel International A/S, og som i formel henseende opfyldte de gældende regler.

Allerede af denne årsag **har SKAT** derfor - i modsætning til sagsøgte - **hverken haft anledning eller adgang til at reagere på eller kontrollere indikationer på momssvigsrelateret virksomhed.**”

Dokumentation:

- [SKATs processkrift 4 af 26. juli 2012](#)

5. I oktober 2012 benægtede Kammeradvokaten for **4. gang**, at SKAT havde haft nogen mulighed for at reagere. Kammeradvokaten benægtede her, at der overhovedet eksisterede noget materiale om SKATs viden og tiltag over for svindlen:

”Det har steds været **sagsøgtes anbringende, at SKAT har udvist egen skyld** i relation til identifikation af svigen, og afhøringen skattemedarbejderne om hvilke konkrete undersøgelser SKAT foretog sig er derfor efter sagsøgers opfattelse en nødvendig, naturlig og relevant bevisførelse i relation til dette anbringende.

Sagsøgte kan ikke på den ene side gøre gældende, at SKAT har udvist egen skyld og på den anden side afskære **SKAT** fra at **føre bevis for det modsatte**.

Derudover er der ikke - som anført af sagsøgte - tale om, at forklaringerne fra de omhandlede skattemedarbejdere skal *"afhjælpe sagsøgerens manglende besvarelse af sagsøgtes opfordringer"*.

Skatteministeriet har loyalt under sagen fremlagt det efterspurgte materiale i det omfang et sådant materiale eksisterer, og sagsøgte har da også haft adgang til at gennemgå det materiale, som sagsøger er kommet i besiddelse fra Comitel International A/S' konkursbo. Sagsøger har således på rimelig og adækvat vis forsøgt at imødekomme det omfattende antal opfordringer fremsat af sagsøgte.

...

Sagsøgte synes imidlertid i en række sammenhænge fejlagtigt at lægge til grund, at der eksisterer et omfattende materiale hos SKAT om *"SKATs viden og tiltag overfor den bagvedliggende svig"*, herunder at den manglende fremlæggelse heraf har hindret *"en kontradiktorisk proces vedrørende SKATs viden og til-*

tag over for den bagvedliggende svig". Der er i sagen fremlagt materiale fra SKAT's journalsager vedrørende de i svigskomplekset involverede selskaber, og såfremt sagsøgte - mod sagsøgers viden - måtte være af den opfattelse eller skulle have positiv viden om, at der hos SKAT skulle bero yderligere materiale, må sagsøgte præcisere, hvilket konkret materiale der i givet fald skulle være tale om. Dette har sagsøgte intetsteds gjort. Det bemærkes hertil, at **sagsøger i sagens natur ikke kan fremkomme med materiale eller oplysninger, som sagsøger ikke er i besiddelse af.**"

Dokumentation:

- [Kammeradvokatens indlæg af 24. oktober 2012](#)

Hvad Kammeradvokaten ikke vidste, er, at på dette tidspunkt havde mine advokater fundet de hemmelige dokumenter om SKAT's viden og tiltag, hvis eksistens Kammeradvokaten her blankt benægter.

Dokumenterne var blevet fundet hos Kammeradvokaten.

Jeg oplyste ikke med det samme, at dokumenterne var blevet fundet, ud fra den opfattelse, at når staten sagsøger en privat borger, så må det være statens og ikke borgerens opgave at komme frem med væsentlige oplysninger, som er i statens besiddelse. Jeg havde håbet, at Kammeradvokaten ville leve op til dette og selv udlevere relevante dokumenter.

6. Primo november 2012 gav jeg bemærkninger hertil:

"Henset til sagens fremskredne stadie kan sagsøgte konstatere, at Skatteministeriet ikke agter at medvirke til at dokumentere SKAT's forhold. I stedet vil sagsøgeren ifølge side 4 i brevet ved vidneforklaringer fra to personer fra SKAT redegøre for,

"... hvornår SKAT kom i besiddelse af oplysningerne om den udøvede svig, herunder hvorledes SKAT reagerede på disse oplysninger."

Det er vanskeligt at forstå, at sagsøgeren - et ministerium - ikke forud for hovedforhandlingen vil oplyse og dokumentere, *hvornår* SKAT fattede mistanke om

svigshensigten, *hvornår* SKAT kom i besiddelse af oplysninger om svigen, samt *hvorledes* SKAT reagerede på disse oplysninger. Disse er helt afgørende forhold, som sagsøgte om nødvendigt bør have mulighed for at efterprøve og udfordre, hvilket en hemmeligholdelse indtil hovedforhandlingen udelukker. Dertil kommer, at vidneforklaringer fra 2 personer hos SKAT ikke på en egnet og relevant måde kan dokumentere og belyse SKAT's forhold.

Det fremgår videre af brevets s. 4, at SKAT's medarbejdere vil forklare om,

”... hvilke faktuelle oplysninger SKAT var i besiddelse af på relevante tidspunkter om *'den bagvedliggende svig'* ...”

Efter næsten 4 års forberedelse af sagen er det således *først og kun* via vidneforklaringer under selve hovedforhandlingen, at sagsøgeren ønsker at belyse disse omstændigheder, som udspillede sig for næsten 10 år siden.

...

For nylig er sagsøgte imidlertid blevet gjort bekendt med forskellige interne dokumenter fra sagsperioden, som SKAT har udarbejdet vedrørende den bagvedliggende svig, og som sagsøgeren - *uanset sagsøgtes opfordringer hertil fra sagens opstart og uanset dokumenternes åbenbare relevans* - har undladt at fremlægge. Dokumenterne bekræfter utvetydigt sagsøgtes anbringender i sagen.

Af materialet fremgår bl.a., at SKAT siden december 2002 - dvs. et år før sagsperiodens opstart - havde Solid Trading ApS under overvågning som følge af selskabets deltagelse i svigsrelaterede handler, og at SKAT i løbet af kort tid konstaterede, at stort set alle selskabets handler var svigsrelaterede.

SKAT havde således længe inden handlerne med Comitel konstateret, at Solid Trading ApS' aktivitet var svigsbaseret.”

Dokumentation:

- [Peer Kølendorfs processkrift F af 5. november 2012](#)

I processkriftet citerer jeg herefter en række af de hemmelige dokumenter fra Gul Feberstyregruppen.

7. Efter Højesterets dom den 11. februar 2016 kritiserede jeg offentligt, at Kammeradvokaten undertrykte oplysningerne om SKATs viden og mistanker. Kammeradvokaten oplyste den **17. april 2016** følgende på sin **hjemmeside**:

”Det er heller ikke korrekt, som Berlingske Tidende skriver den 12. april 2016, at Kammeradvokaten skulle have benægtet eksistensen af interne mødereferater hos SKAT. Den slags eksisterer selvsagt i en sag af denne størrelse, men skal kun fremlægges hvis en dommer bestemmer det. Det kunne direktør Peer Kølendorf have bedt retten om, men det skete ikke, og materialet blev derfor ikke fremlagt. **Direktøren fik dog referaterne, da alt materiale Kammeradvokaten modtog fra Bagmandspolitiet og fra Comitels konkursbo blev stillet til rådighed for direktøren før sagens hovedforhandling i Østre Landsret.**”

Dokumentation:

- [Kammeradvokatens hjemmeside](#)

Kammeradvokatens bemærkninger her i 2016 er ikke helt illustrerende for, hvordan Kammeradvokaten reagerede, da de undertrykte dokumenter kom frem.

Jeg oplyste til Berlingske Tidende her i 2016, at de undertrykte dokumenter blev fundet hos Kammeradvokaten selv. Det var første gang, Kammeradvokaten fik denne oplysning.

Det er korrekt, at Kammeradvokaten i sommeren 2012 stillede noget materiale fra Comitel Internationals konkursbo til rådighed for min gennemgang (dog ikke materiale fra bagmandspolitiet), men de hemmelige dokumenter hidrørte åbenlyst ikke fra boet. De blev fundet sammen med interne notater fra Kammeradvokaten og var utvivlsomt blevet lagt sammen med materialet fra konkursboet, fordi Kammeradvokaten havde begået en fejl.

Som man kan se, benægtede Kammeradvokaten i oktober 2012 eksistensen af materialet, selv om mine advokater da (uvist for Kammeradvokaten) allerede havde fundet det, og da materialet kom frem, var det mildt sagt ikke med Kammeradvokatens gode vilje.

Da jeg i starten af november 2012 havde kunnet citere fra de hemmelige dokumenter, skrev Kammeradvokaten ultimo **november 2012**:

”Sagsøgte har til støtte for sit anbringende om egen skyld i sit seneste Processkrift f, side 6f, citeret fra en række interne dokumenter hos SKAT, uden at disse er vedlagt processkriftet, og uden at sagsøgte redegør nærmere for, hvornår og hvorledes han er kommet i besiddelse af dette materiale. **Sagsøgte opfordres (22) til at fremlægge dokumenterne i deres helhed som bilag i sagen, såfremt sagsøgte ønsker, at disse skal indgå som en del af sagens oplysninger. Samtidig opfordres (23) sagsøgte til at oplyse, hvornår og hvorledes han er kommet i besiddelse af SKATs interne dokumenter.**”

Samtidig benægtede Kammeradvokaten for **5. gang**, at SKAT havde haft nogen mulighed for at reagere over for Gul Feber-svindlen, førend det var for sent, og dermed afværge tabet helt eller delvist:

”Opsummerende kan det således konstateres, at **SKAT først i forhold til de i nærværende sag gennemførte handler på et ganske sent tidspunkt fik kendskab til disses sammenhæng, og at sagerne vedrørende de danske leverandører på dette tidspunkt samlet set fremstod som værende enkeltstående tilfælde**, hvor SKAT foranstaltede overvågning af de enkelte deltagende selskaber samt de i handelskæderne øvrige deltagende selskaber, således at overvågning i første omgang alene drejede sig om særlige importforanstaltninger, løbende kontrol og effektiv inddrivelse samt sikring af information og i den forbindelse en løbende evaluering af det materiale, der blev tilvejebragt som led i overvågningen.

SKAT har således i betydeligt omfang og effektivt forsøgt at vægre sig imod det tab, der blev realiseret i samtlige handelskæder. ...”

Dokumentation:

- [SKATs processkrift 5 af 30. november 2012](#)

8. I **november 2013** benægtede Kammeradvokaten for **6. gang**, at SKAT havde haft nogen mulighed for at reagere over for Gul Feber-svindlen. Denne gang i forbindelse med, at oplysningerne, som jeg hver måned indsendte til SKAT som led i samarbejdet mod momskarruseller, slet ikke vedrørte samarbejdet mod momskarruseller, men angik den ”almindelige ligning”, dvs. (beløbsmæssig) opgørelse af skatte- og afgiftstilsvar:

”Udover det i processkrift 5, side 20, anførte skal det hertil uddybende bemærkes, at SKATs ønske om at modtage leverandør- og kundelister fra Comitel International A/S og tilsvarende virksomheder angik **SKATs almindelig ligning af de pågældende selskaber**. Når SKAT modtog leverandør- og kundelister var det således muligt for SKAT dels at vurdere og kontrollere selskabernes indberettede omsætning og dels at vurdere, om der - som led i **den almindelige ligning** - var grundlag for at foretage **en almindelig ligningsmæssig kontrol** af de berørte selskaber.”

Dokumentation:

- [SKATs processkrift 6 af 25. november 2013](#)

9. I samme processkrift fra **november 2013** beklagede Kammeradvokaten sig igen over, at Kammeradvokaten ikke vidste, hvorfra jeg havde fået de undertrykte dokumenter:

”... det i processkrift F citerede mødereferat, **som sagsøgte ikke har ønsket at fremlægge** i sin fulde længde, **endsige redegøre for, hvordan sagsøgte er kommet i besiddelse heraf ...**”

Dokumentation:

- [SKATs processkrift 6 af 25. november 2013](#)

10. I **marts 2014** stillede jeg spørgsmål til Kammeradvokaten vedrørende rigtigheden af oplysningen om den ”almindelige ligning”.

I **april 2014** nægtede Kammeradvokaten at svare på spørgsmålet. I **juni 2014** gentog jeg spørgsmålet.

I **august 2014** - 5 ½ år efter at Kammeradvokaten havde anlagt sagen, og en måned inden domsforhandlingen i Østre Landsret - erkendte Kammeradvokaten endelig, at når jeg indsendte oplysninger til SKAT i samarbejdet mod momskaruseller, så var det til brug for SKATs arbejde mod momskaruseller (nemlig til at foretage risikoanalyser vedrørende momssvindel):

”Den medarbejder, som modtog listerne fra Comitel International A/S, var ansat i en revisionsgruppe, der varetog revisioner af selskaber i København, og **listerne blev anvendt til at danne en risikoprofil** af de virksomheder, der hørte under regionen.”

Dokumentation:

- [Peer Kølendorfs processkrift H af 11. marts 2014](#)
- [SKATs processkrift 7 af 29. april 2014](#)
- [Peer Kølendorfs processkrift J af 27. juni 2014](#)
- [SKATs processkrift 8 af 7. august 2014](#)